FLORUS LUGDUNENSIS. VITAE SANCTORUM
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)
Seite 236r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

hic possidetur. Dico uidel qd ⁊ dictu est
ut ñ o dempnarent pximu. nec o dempnante
recipet. Dicã ũ ⁊ doctrinã ei de hoc om
nib pficiã. Iuuenis qdam rapiens mo
nachã fugit constantinopoli. Hoc discẽ
uit. tstis facte ẽ usq; ad mortẽ. Tempe ũ
aliquo transacto. considente eo una die
rũ inhonorabili cymiliarcho. cũ qb dã
clericis q sermonẽ utile anime monen
te uenit inmediũ q m emoria iuue
nis qui ancillã di rapuerat. cepunt q
seo osidebat anathematizare tale iuue
nẽ tamq m qui duas animas pdiderat. ⁊
suã scil ⁊ scõmonialis. Conpescuit g ⁊ re
secuit eos beat. dicens. Nefilii. ne sic Ma
ostendã uob quia q uos duo peccata fa
ctis. unũ qde qa tñ gdumini manda
tũ dicentis. nolite iudicare ut ñ iudice
mini. deiñ quia nescitis cti. siusq; pec
cent. ⁊ se ñ penitant. Legi enĩ uitam
patis. tale aliqd hñtem. quia incuitate
qndã duo monachi abierũt in ministe
riũ. Et cum transirent unũ locũ. clam
bat ei una fornicaria. Salua me pat
ut rpe meretrem. Ille ũ o fusionẽ om
nino ñ curans. dicẽ ei. Sequere me. Et re
nens eã pmanũ ei. ex ut publice deci
uitate omnib aspicientib. factaẽ
g fama quia abbas accepit mulie
rẽ domnã porphyriã. ita enĩ uoca
bat. Et gentib g eis ut mitter eã in
monastiũ. inuenit mulier in una ec
clia puerũ uitra pectũ. ⁊ sustulit eũ
ut nutriret illũ. Et aq; qdã p annũ uene
rũt in patã ũ erat abbas ⁊ porphyria q
fuit de meretrib. ⁊ uidentes eã habere
puerulum. dicunt ei. Veracit bonum abba
tis pullum genuisti. Nondum enim sẽn
tencia accepit. Sumes tyrum qui uidet
eam. unde enim abbas tulerat eã. dissa
mauerũt quia genuit de abbate porphy
riã. q nos iudim puerũ oculis nris simu
lante ei. Qndo g cognouit ex do abbas
obitum suum. dicẽ nonne palagie. sic
enim mutauit nomen eã qndo tdid
ei sẽn sententia. Tamus tyrũ quia habeo
illic responsũ. ⁊ uolo ut uenias mecũ.
Iua ũ ñ ualens contdicere ei secuta ẽ eũ. ⁊
ueneũt ambo. hntes puerulum. vii.
annorũ existente. Et cũ g egrotasset abbas
in infirmitate usq; ad mortẽ. ascende
runt decuitate ad uisitandũ eum
et uisitationẽ eã usq; ad centũ aiãs.
Et dicẽ. Afferte m primas. Et aq; cũ ueniss
set thuribulũ plenũ prunis. tulit ⁊
euacuauit eas in uestimtũ suũ. ⁊ dixẽ.
Credite fis q sicẽ ds custodiuit rubũ
incõbustũ a igne. ⁊ sicẽ nec tunicam
hanc meã incendet prune iste. ita
nec ego agnouit peccatũ mulieris
q quo natus sũ. Et omis miratis q m
ñ ardebat uestimtũ a igne. q glo
rificauerũt dm habentẽ occultos ser
uos. Et o occasione autẽ nonne pelagie
quondã meretris. ⁊ alie fornicarie se
cute s eam abrenuntiantes mundo.
cum ea p gentes in monastiũ ei. Ser
uus autẽ di monachus q tonsuerat
eã p qm satisfecit omib. Et tdidit do
spm in pace. Ido inqd dico uob o filii